

לכאורה לפי המסקנא של הגמרא, דברי ר' יונתן נשארו בתיובתא, ואין צריך שיורו כולן,

ומסיק בגמרא שהפסוק "ואם כל עדת ישראל ישגו", בא לומר שצריך סנהדרין של שבעים וא', (ומדייק רש"י),
"אע"פ שלא הורו כל אותן שישבו להורות". (ואינו אומר גם באופן שאחד אומר טעיתם).

אבל עדיין הרי מפורש במשנה "הורו ב"ד וידע אחד מהן שטעו, ואמר להן טועין אתם, הרי אלו פטורים".

ולכאורה מנין לנו זה?

ולמה לא נלך בתר רוב סנהדרין כבכל ההלכות?

וברש"י על המשנה לקמן ד ע"א מציין לדברי ר' יונתן, אף שדבריו נשארו בתיובתא?

ובמהרש"א על המשנה פירוש שאין צריך שיורו כולן, ובשתיקה סגי, אבל מ"מ אם אמר בפ' טועים אתם פטורים.

אמנם עדיין אינו מבואר לכאורה מנין לנו הפסול הזה?

ומהגמרא שם משמע שמשתמשים בהדרשה של "כל עדת ישראל" שצריך להיות סנהדרין של ע"א ושיהיו כולן
ראוין להוראה, (ולא לענין זה) ומנין לנו לפסול כשאחד אומר טועים אתם?

וצריך לברר כל זה